

stemmelser om vanrøgt og uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens § 1 og § 28, stk. 1 og 2.

Desuden bør manglende efterkommelse af et meddelt påbud om at rette op på nærmere bestemte forhold eller manglende udarbejdelse af en redegørelse eller manglende overholdelse af en sådan redegørelse kunne medføre et påbud om nedsættelse af belægningen.

Et påbud om nedsættelse af belægningsgraden bør altid suppleres med et påbud om at udarbejde en redegørelse som ovenfor beskrevet.

Først i tilfælde af, at en producent overtræder et påbud om at nedsætte belægningsgraden, bør det være nødvendigt at anmelde producenten til politiet for overtrædelse af lov om hold af slagtekyllinger. Politiet bør i så fald kunne give producenten et bødeforlæg, og i alvorlige tilfælde og i gentagelsestilfælde bør anklagemyndigheden tillige kunne indbringe sagen for retten med påstand om, at producenten idømmes frihedsstraf.

Hvis en producent får påbud om at nedsætte belægningsgraden, bør påbudet ikke kunne ophæves, før producenten fremlægger dokumentation for, at de forhold, der gav anledning til påbudet, er udbedret. I så fald bør fødevareregionen på baggrund af producentens dokumentation sammenholdt med resultaterne af kontrolbesøg i besætningen og oplysninger fra slagteriet om konstaterede trædepudesvidninger, kassationsårsager mv. beslutte, på hvilke vilkår belægningen på ny kan øges under behørig hensyntagen til dyrenes velfærd.

De afgørelser, fødevareregionen træffer om udarbejdelse af redegørelser, nedsættelse af belægningsgraden eller vilkår for at øge belægningen igen, bør kunne påklages til Justitsministeriet. Af hensyn til dyrenes velfærd bør en eventuel klage ikke tillægges opsættende virkning.

Der henvises til afsnit IV.4. om driftsledelse i arbejdsgruppens delrapport.

10.1.5. Betaling for overvågning og kontrol

Arbejdsgruppen finder, at udgifterne til overvågning på slagterierne og til den stikprøvebaserede besætningskontrol bør pålægges producenterne, men gerne med mulighed for, at de kan lave en kollektiv betalingsordning. Disse udgifter forventes at udgøre ca. 68.600 kr. til besætningsstikprøvekontrol og 1.700.000 kr. til slagterikontrollen – i alt 1.768.600 kr. årligt.

Arbejdsgruppen kan anbefale, at disse udgifter f.eks. betales af Fjerkræafgiftsfonden. Denne fond er oprettet i medfør af lovbekendtgørelse nr. 818 af 3. november 1999 om administration af Det Europæiske

Fællesskabs forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer mv.

I bekendtgørelse nr. 679 af 7. juli 2000 om produktionsafgifter på æg og ved slagtning og eksport af fjerkræ er der fastsat nærmere bestemmelser om, at der skal erlægges en bestemt afgift for slagtefjerkræ, der er produceret i Danmark, og som slagtes på et autoriseret eller godkendt slagteri. Tilsvarende skal der erlægges en afgift for hvert stk. slagtefjerkræ produceret i Danmark, der udføres levende fra landet. Afgifterne indgår i Fjerkræafgiftsfonden, c/o Det Danske Fjerkræraad.

Fondens midler anvendes til finansiering af foranstaltninger i forbindelse med afsætningsfremme, forskning og forsøg, produktudvikling, rådgivning, uddannelse, sygdomsforebyggelse, sygdomsbekæmpelse og kontrol, samt i øvrigt til foranstaltninger, som ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri giver til-ladelse til, jf. § 7, stk. 1, i ovennævnte lovbekendtgørelse.

Fordelen ved at lade Fjerkræafgiftsfonden forestå betalingen af udgifterne til overvågningen på slagterierne og stikprøvekontrol i besætningerne er, at navnlig besætningskontrollen som stikprøvekontrol vil ramme tilfældigt udvalgte besætninger, hvorfor det kan synes mindre hensigtsmæssigt og til en vis grad konkurrenceforvridende at lade den tilfældigt udvalgte producent betale stikprøvekontrollen.

Herudover kommer udgifter til eventuelle kontrolbesøg af fødevareregionens dyrlæge på baggrund af indberetninger fra slagteriernes embedsdyrlæger. Disse kontrolbesøg finder kun sted i besætninger, hvor der konkret har vist sig at være problemer med dyrenes velfærd, og det er derfor arbejdsgruppens opfattelse, at det bør være den pågældende producent selv, der skal betale disse udgifter uden mulighed for at få dem refunderet. En sådan ordning vil kunne kombineres med, at der tillægges disse udgifter udpantningsret, så det offentlige til enhver tid har sikkerhed for at få dækket udgifter til kontrol af besætninger med konkrete problemer. Udgifterne til denne kontrol skønnes at udgøre ca. 55.400 kr. pr. år.

Der henvises til afsnit IV.4.3.3.4. i arbejdsgruppens delrapport.

10.2. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet er enig med arbejdsgruppen i, at en omsorgsfuld pasning og driftsledelse er af væsentlig betydning for kyllingernes velfærd. Det er ikke muligt at fastsætte udtømmende krav til denne driftsledelse i lovgivningen. Indholdet heraf må bero på de enkelte besætninger og af de retlige standarder, som